

در مسأله‌ی رجعت، در مسأله‌ی معاد، در مسأله‌ی زنده‌شدن
مردگان، باید بدن به‌صورت عادی و طبیعی کار خودش رو
بکنه.

یعنی همه چیز منظم باشه که این روح بتونه از این استفاده
بکنه؛ اگر نه نمی‌تونه استفاده بکنه! روح نمی‌تونه! چرا؟
چون روح می‌خواد با بدن کار بکنه؛ بدن وقتی مشکل داره،
روح نمی‌تونه از این بدن استفاده بکنه!

برای همین هست که شما وقتی می‌بینی مثلاً يك خون در
رگ مغز شما لخته می‌شه، می‌گن سخته کرده سخته‌ی
مغزی کرده، روح سریع جدا می‌شه. چرا؟

يك خون يك تکه تو رگ حالا چه اشکالی داره؟ می‌گه
دیگه من نمی‌تونم کار بکنم با این بدن! نمی‌تونم!
اصلاً يك سنتی در طبیعت این روح قرار داده که باید بدن
در شرایط مناسب باشه که نفس بتونه از اون استفاده بکنه،
وگرنه نفس نمی‌تونه از اون استفاده بکنه!

حالا ببینید گاهی اوقات مثلاً می‌گن که بدن که پوسیده،
 مثلاً فرض کنید متلاشی شده، بعد چه جوری مثلاً روح
 می‌تونه به این بدن تعلق پیدا بکنه؟

تمام حرف این هست که خداوند متعال چه مسأله‌ی
 رجعت، چه در مسأله‌ی معاد جسمانی، بدن رو تر و تازه
 و مستعد از همه‌ی جهات قرار می‌ده، اون وقت روح تعلق
 پیدا می‌کنه! پس این نکته رو توجه بکنید که این از
 لحاظ علمی هم می‌شه تثبیتش کرد! یعنی چنانچه شرایط
 مناسب باشه از لحاظ علمی، می‌گه کما این که مگه قبلاً با
 این بدن نبود؟ می‌گه چرا!

حالا اگه چنانچه بدن هیچ مشکلی نداشته باشه، چرا نتونه
 روح به‌عنوان مرکب از اون بدن قبلی استفاده بکنه؟!
 هیچ نقد علمی از علم روز نمی‌تونن وارد بکنن، الا اینکه
 خود نفس گیر بکنن که اون باز بحث عقلی داریم در
 اثبات نفس که قبلاً ارائه دادم.